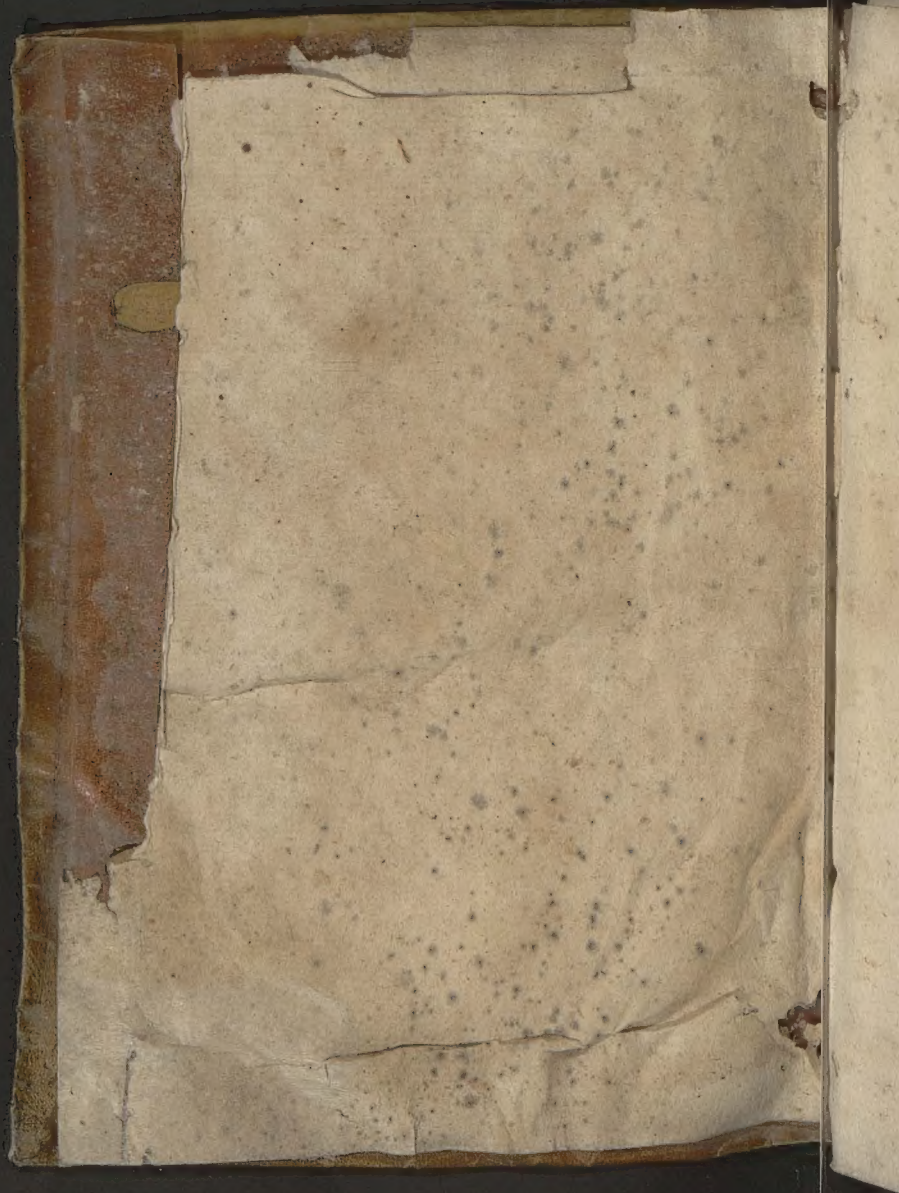
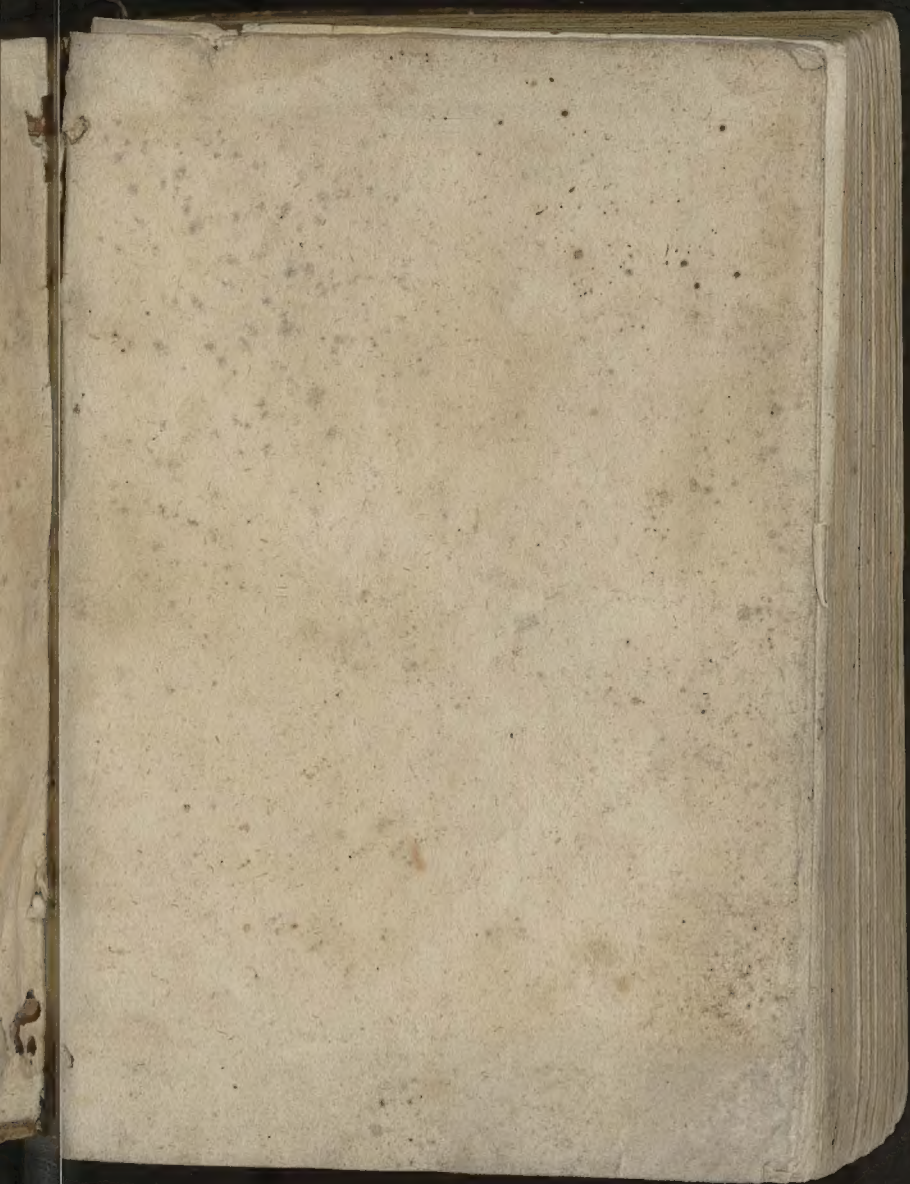

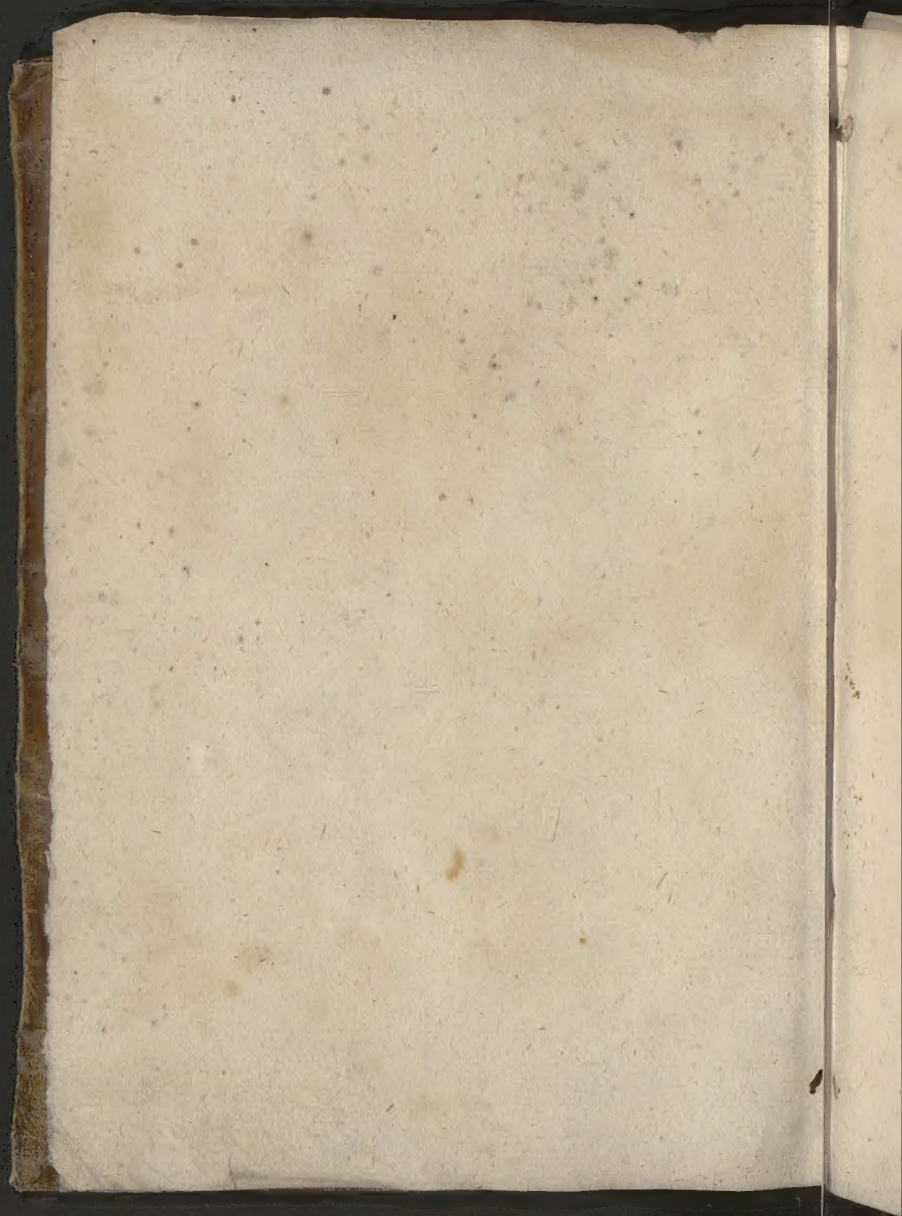
1584

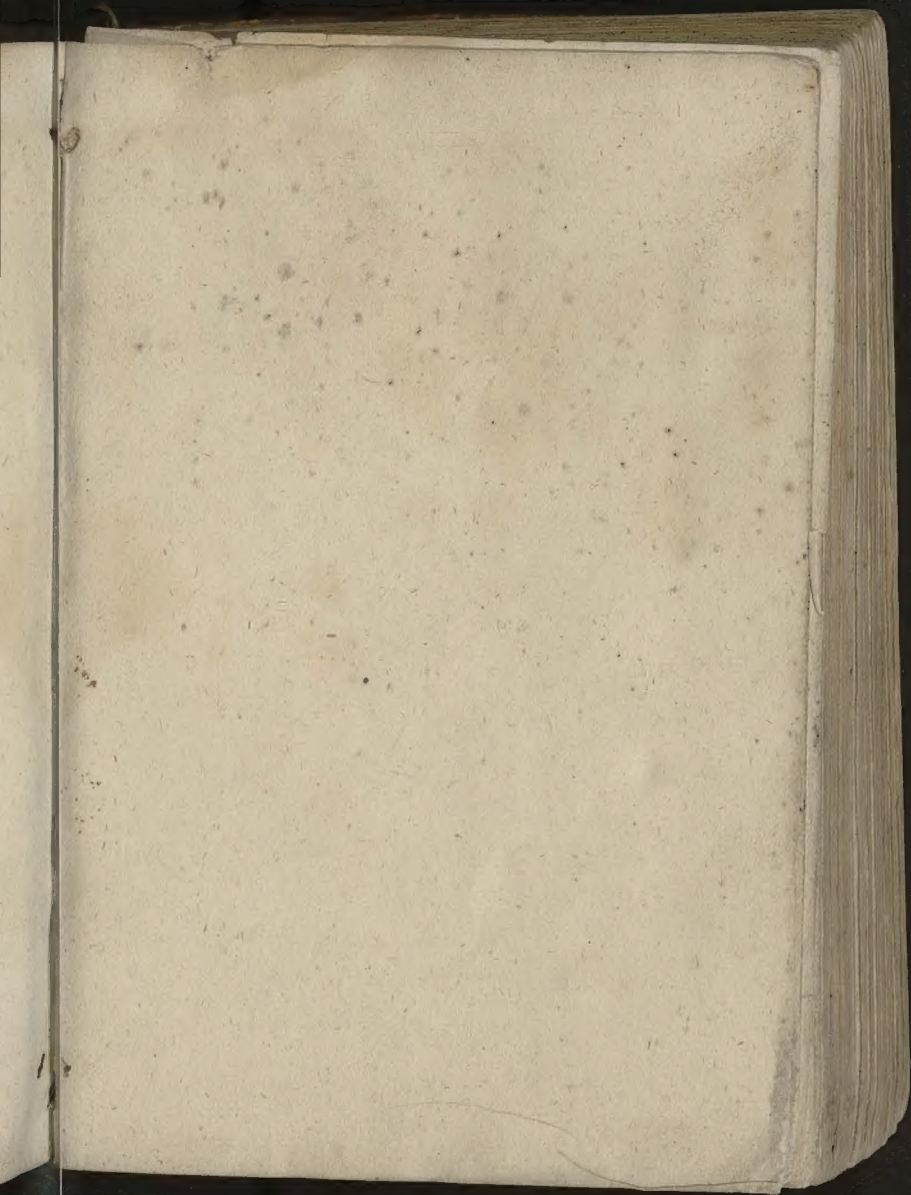

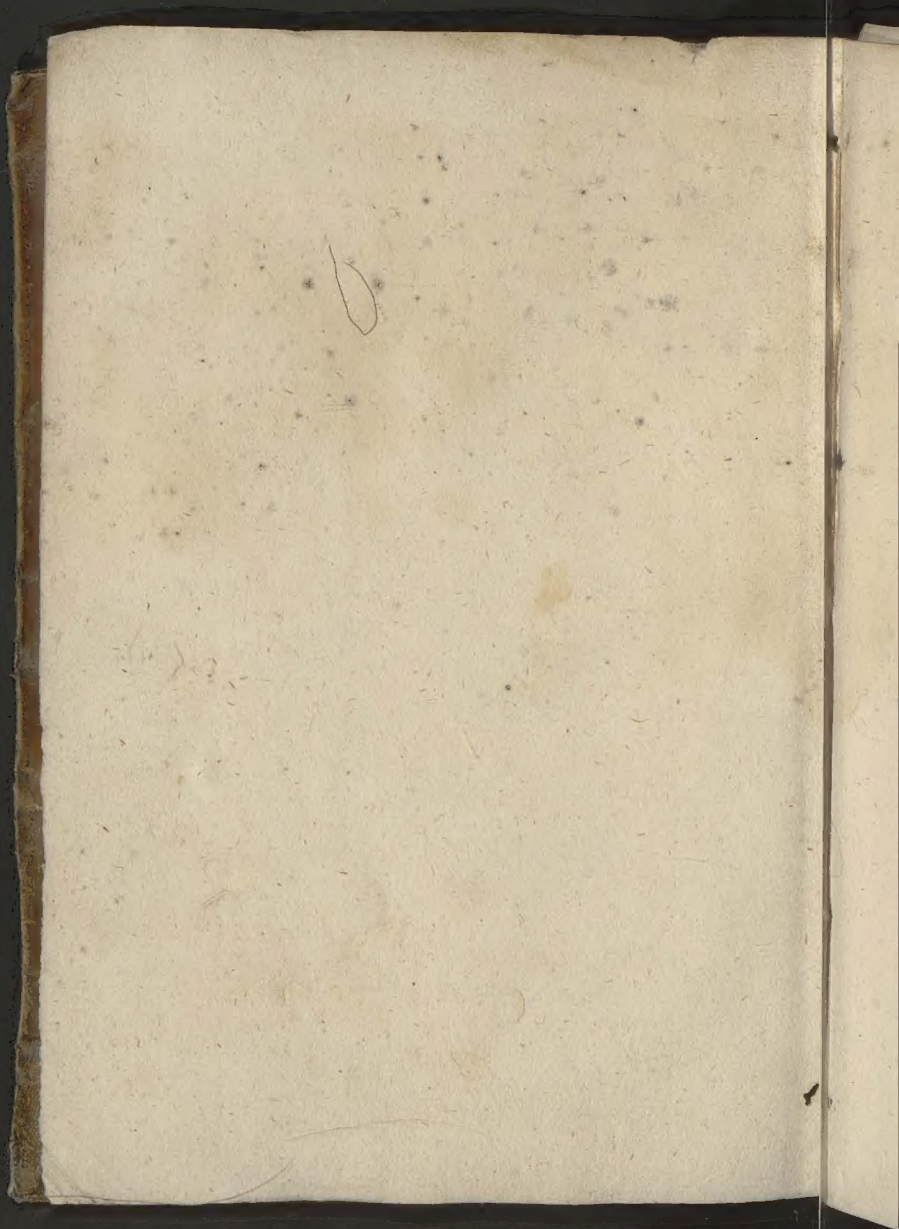

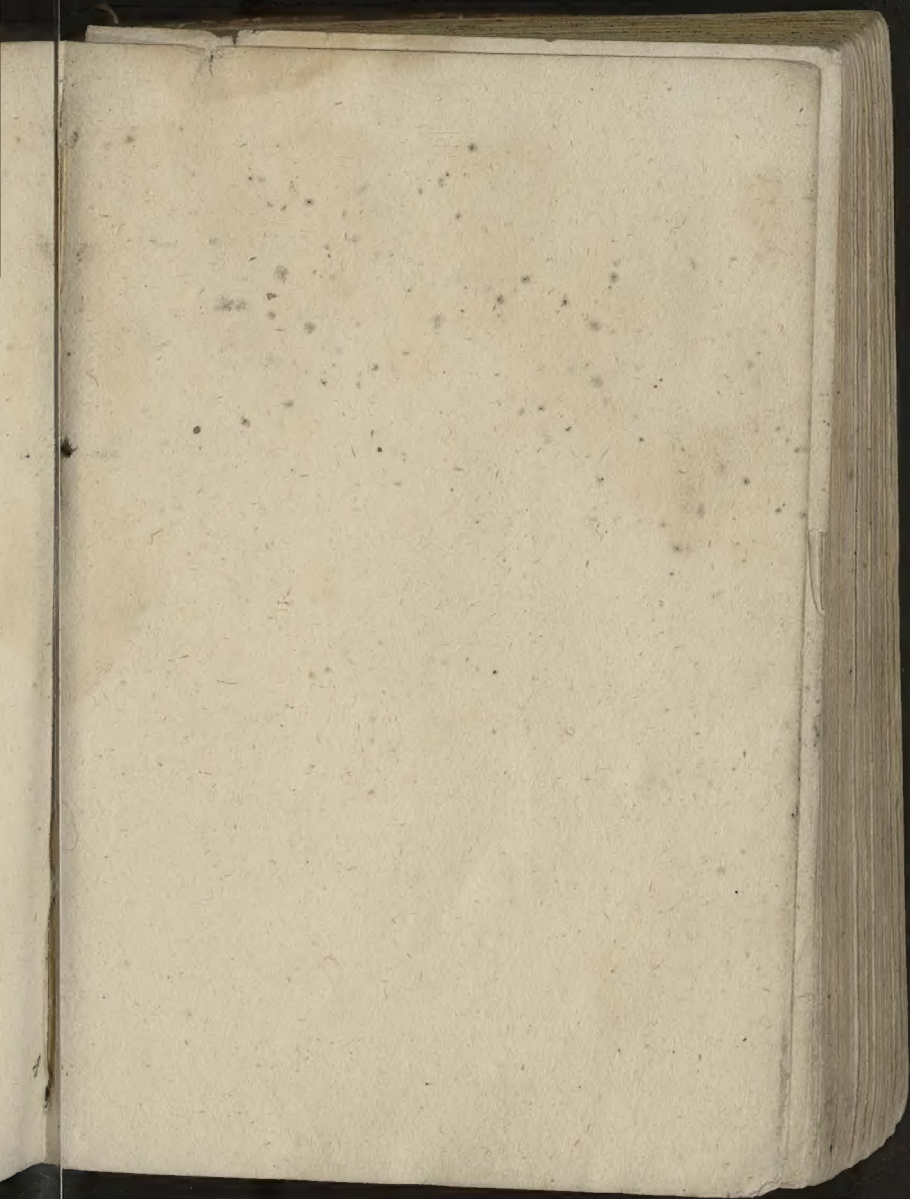

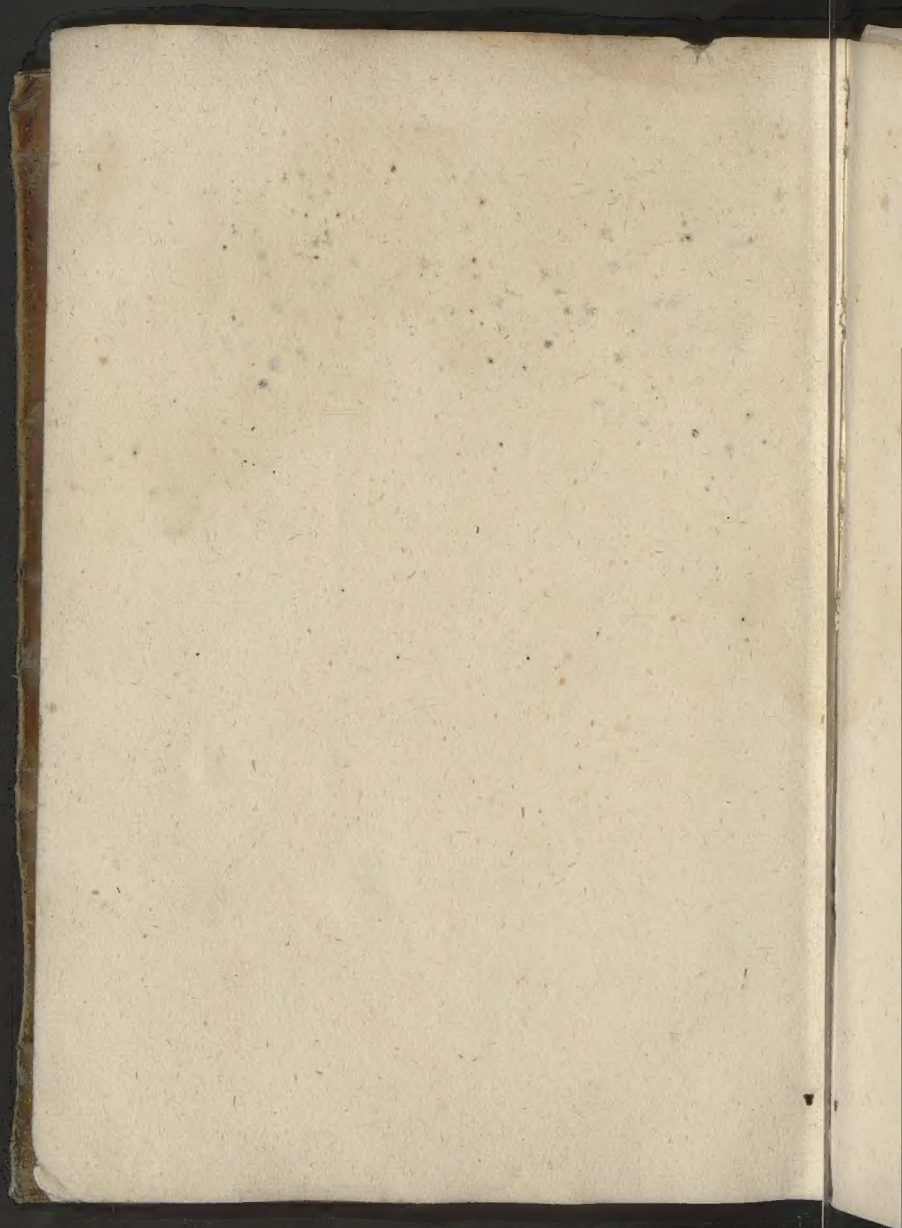

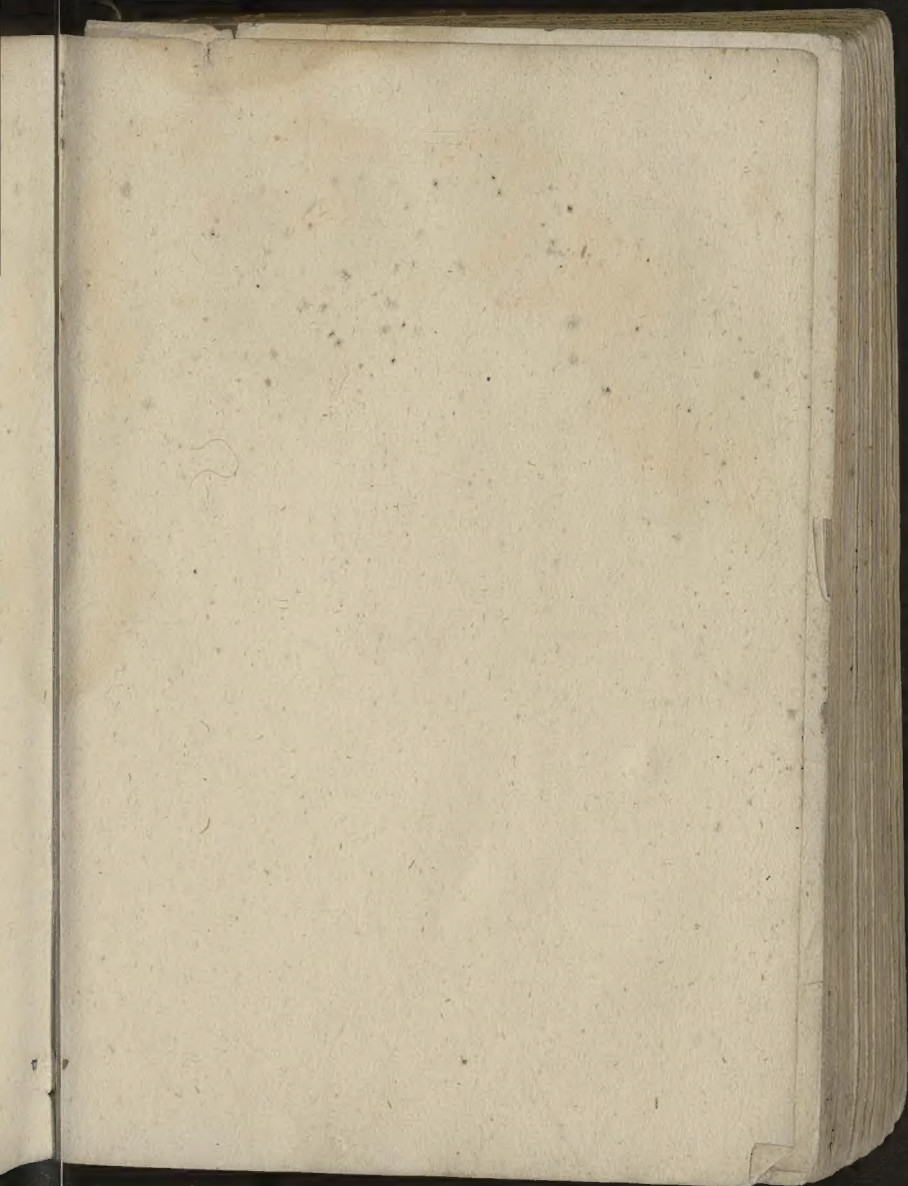

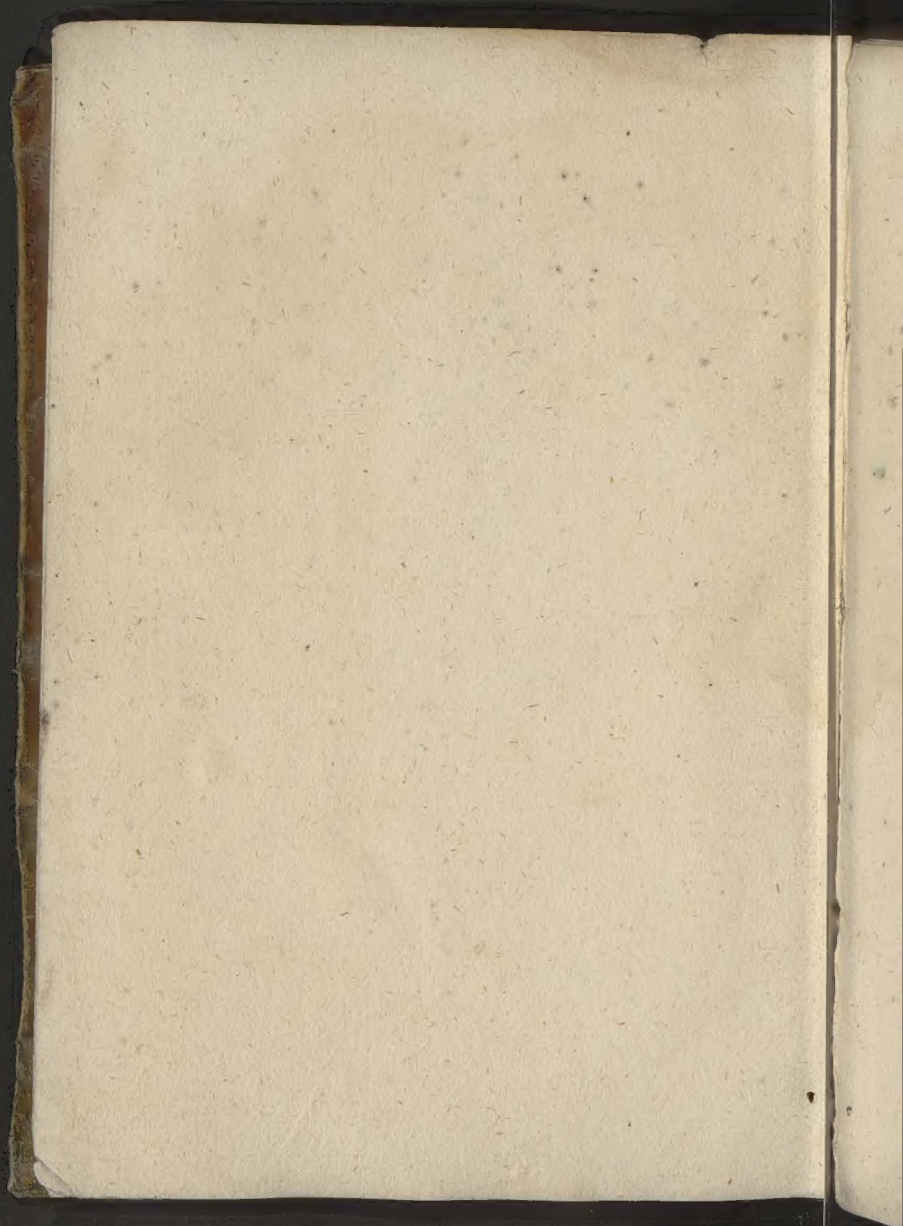

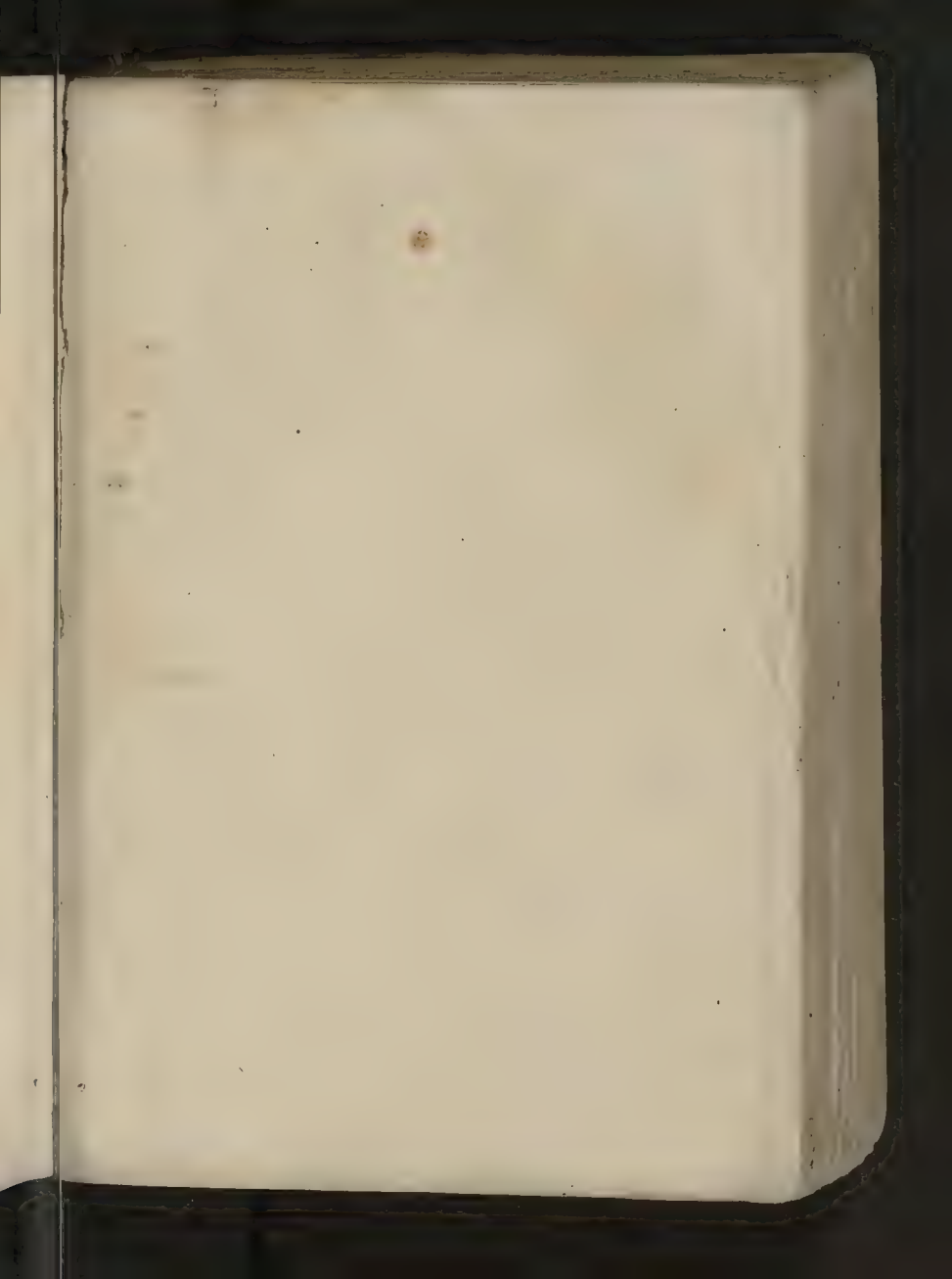

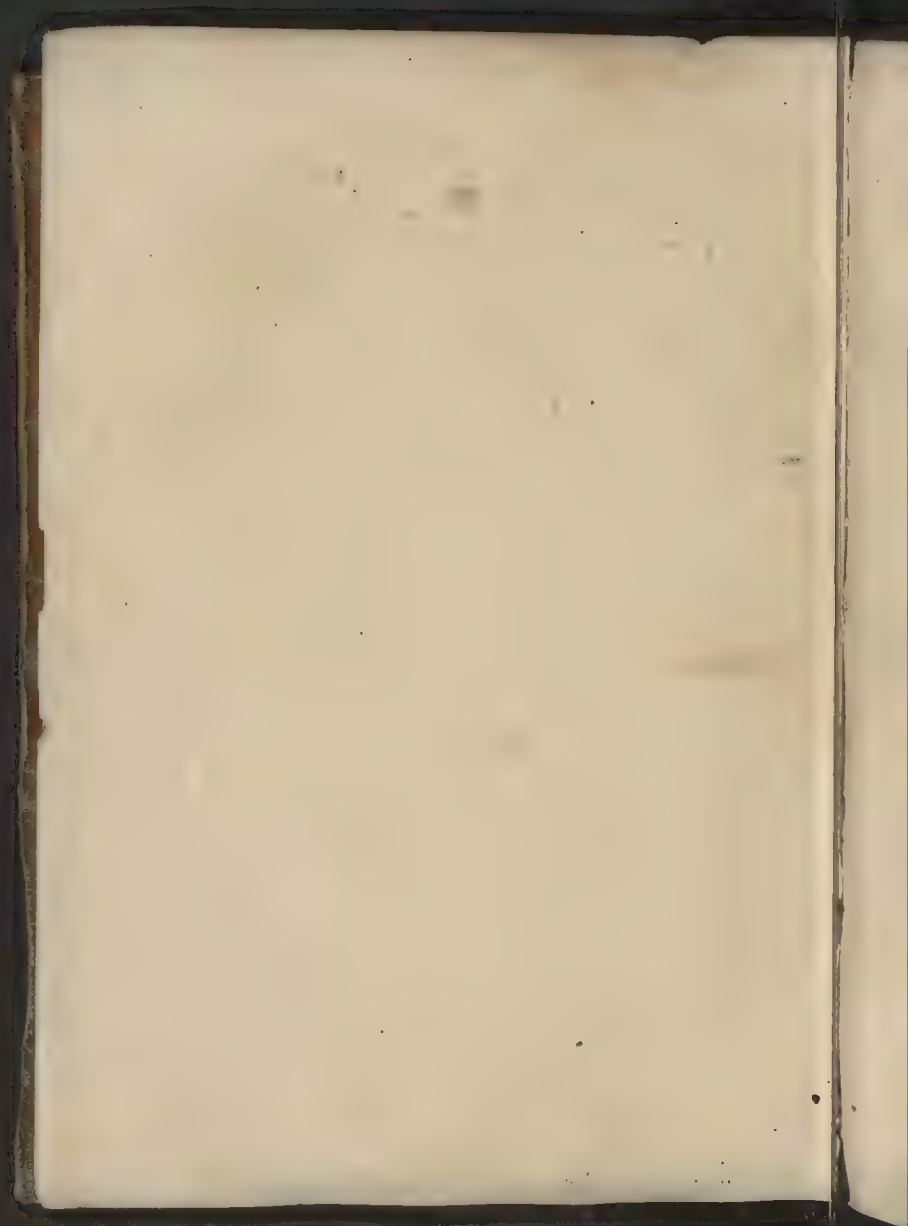

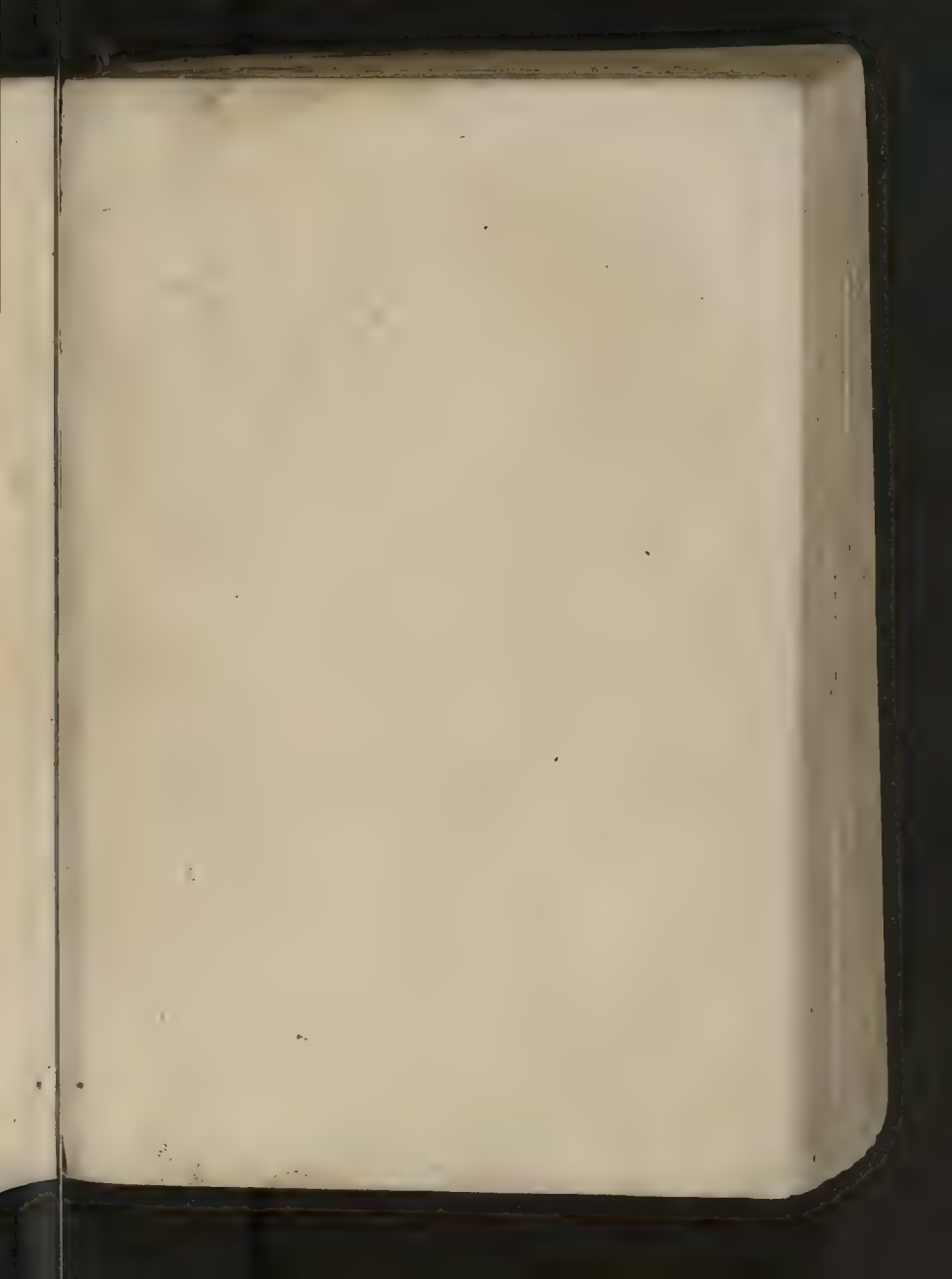

R

K

EX

W

Opus

Ex

E

S

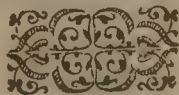

Gratulatoria acclamatio
IN NVPTIIS
ERVDITI IUVENIS,
IOANNIS SKALAE, VVODNIA-
NI, & ANNAE PACHABAE
tertium maritæ.

Auctore
MATTHÆO HOSIO,
Altamyteno:

Calci adiecta est eorundem
coniugum precis, ODE Thomæ
Mitis Lymusæi.

Auctor ad DEVM.
Qui mihi nascenti lucem, vitamq³ dedisti,
Des sedem in cælo, post pia fata, DEVS.

PRAGAE,
Excudebat Georgius Nigrinus.

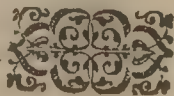

An: Sal: M. D. LXXXVIII.

PSAL: CXXVII.

Beati omnes, qui timent
DOMINVM.

Est felix, q̄cunq; DEVM reueretur, & eius
Pectore sincero tentat inire vias.
Ipse labor manuum fidos nutrit omnes:
Prouenient votis prospera cuncta pijs,
Illius thalami consors propagine gaudēs,
Ceu vitis gignet germina chara viro:
Accumbēt nitidę mensę pueri atq; puellę
Demittentq; manus in gremiũ teneras.
Is dilecta sui spectabit pignora lecti,
Ac dicet summo carmina grata DEO.
Sors tali veniet non fallax vlla marito,
Qui celebrat vera simplicitate DEVM.
Quin etiam cernet felicia fata Sionis,
Donec in hac mūdi valle superstes erit.
Adnumerās seros chara cum ple nepotes
Tranquille pacis cōmoda multa feret.

GRATVLA TORIA
ACCLAMATIO PHOEBI
MVSAGETAE.

Quis nouus innadit moerentia pectora plausus?
Cur Cythara complent varijs concentibus auras?
Littora cūi plaudunt lituis sonitusq; tubarum?
Nobilium splendens comitatus quid sibi tantus
Vult? dicam: Musa vos hac mea figite dicta
Nunc animis vestris: Diuinam noscite causam.

Est locus, Hercinia quem cingunt iugera sylua,
Et piscosa rigat rapido piscina refluxu,
Qua gaudens fruitur VODNIANA vrbs secula multa:
Partibus è cunctis splendet rupibus altis.
Rusticus hic etiam secundam vomere terram
Scindit, per segetes tauros vel pascit aduncos.
Nobilis aut pauidas venatur per sola Damas,
Aut canibus prèndit lepores, configit & vrsos,
Cornigerosq; iidem sua per venabula ceruos.

Hic locus est vrbs, VODNIAE nomine dicta,
Attollunt cuius sese super athera pinnis
Maenia, quae struxit quondam generosa propago
CZECHI ADVM, patrios liquit dum spontè per
Atq; per anfractus rigidos & vasta locorum
Saxosis horrenda iugis, faucesq; malignas.
Alpibus enictis longo magnoq; labore,
Venit in hos fines, salebris & montibus aspros,
Qui fuerant quondam (dictu mirabile) cunctis

Silvicolis umbrosa feris habitacula tantum,
Tunc, ô ZRITE, tuo sedes sub vertice ponit,
Aspera complet item, populo ILLYRICO loca saxi,
Augens nempe tuos fines BOIEMICA tellus.

Hac gens chara Deis, quam clarus nomine magno
CZECHIVS extendit, cuius per secula longa
Fama riget proceres inter celeberrima mundi.
Linqvit enim Ciues, quos te incluta robora regni
Et firmas, nunquam pudeat dixisse, columnas.
Exemplo est nobis præstans virtute propago
SKALAE: quæ sumpsit nomen de rupibus altis,
Rupibus umbrifera scopulorum cote refertis,
Hac Urbem coluit VODNLANAM à tempore longo
Stirps SKALAE, cuius teneras quoq; rexit habenas,
Summo conseruans studio legalia iura.
Hoc probat ipse senex, qui nomine gaudet ADAMI
Hactenus & retinet SKALAE cognomen auitum.
Cuius non sit opus meritum producere verbis,
Constat enim cunctis, quàm comis, quàmq; benignus,
Quàm virtute grauis sit: quàm pietatis honore
Præsit, & officio fidi frugis Parentis,
Munus Primatis magna dum laude pregit.

Hic genuit natum, Pallas quem nectare sacro
Imbuerat, citius quò Numina montis adiret
Parnassi, & liquidas gustaret fluminis undas,
Bellorophontæus quod Equus signauit in antris.

Tandem post magnos, duos, longosq; labores,
Laurea fersa suo capiti posuere Camæna,

Hic vbi

Hic vbi CAROLEI posuit fundamina Ludi,
Atq; dedit proprio nomen de nomine Caesar.

Artibus ornatus, claris quoq; dotibus auctus,
Officio patriæ voluit prodesse Iuuentæ,
Quando GLATOVINI suscepit Munia Ludi
Hic vbi. BOIORVM contingunt sidera montes,
Hic vbi spectantur nostræ confinia terræ,
Illic Aonias tradebat gnauiter artes,
Et teneram primis pubem formauit ab annis.
Moribus, & pietate, duos fortasse per annos.

Is Iuuenis forsan COLLINAM venit ad urbem,
Vt vitam, & mores varios, antiqua videret
COLLINÆ decora, & veterum monumenta virorū,
Sed postquam flexit properos ad littora gressus
ALBIDOS vt tumidi lymphas & mœnia lustret
Vrbis, flexiuagos cernens per flumina curua
Currentes pisces, sinuosa cacumina montis,
Et multas vrbes, celeres in littore Ceruos,
Phasiacas volucres, anates, fulicasq; palustres
Conspicit errantes inter loca consita dumis,
Constitit hic, placidisq; sonus sua pectora placat.

Ergo dum curis distractior errat in agro
Floribus herbarum varijs quoq; lumina pascit,
Nactus ibi viduam PACHEORVM germine natam,
Quam genus, & pietas, roseoq; MODESTIA vultu
Exornant, vt non splendens mage Lucifer alto
Pulchrius orbe micet, radiosq; per æthera spargat.
Hanc sibi in vxorem poscit pietatis amore,

A ij

Quam

Quam profans habuit virente ROSACIVS olim :
Sed dum fidereum fuerat sublatum ad axem,
NICOLEOLIVIT ALETINI agnomine pulchro,
Quoddam virtutis amans, studio & vigilante Camenas
Excoleret liquidis haustu de fontibus vnde.
Illorum eximias virtutes, sacraq; magni
Ingenij monumenta, p[er] quaq; pectoris artes
Si spectes, obit[us]q; inuict[us] corde labores,
Dixeris hinc dignos aeternae laudis honore.
Ambo quidem dura defuncti mole laborum,
Nunc tandem celi gaudent sine fine, quiete.

Hanc viduam accedit Iuuenis, bene fortibus ausis,
(Dum praeeunte DEO felix se occasio praebet.)
Mox sibi sollicito celatas pectore flammam
Detegit, ac animum tentat sermone, petitq;
Praebet ut facilem precibus se, spernat amorem
Neu[us] suum: placido capiens data munera vultu,
Seq; tori sociam promitteret esse futuram.
Talia dum fatur, trepidanti pectore dicit;
Te mihi, post varios casus, post longa viarum
Tedia, consortem vita, comitemq; laborum
Auctor Coniugij delegit: tempore quouis
Qui fortunam hominum, simul infortunia curat.
Annuit ANNA pijs precibus, tum munera sumpsit,
Mox & amatori puro de corde fauere
Capit, tum versare diu moresq; genusq;
Ingenium ac eius, fortune & simplici[us] vsum,
Omnis & euentus finem, & qua comoda posthac

Inde fluunt ; vigilantē examine pensat.

Inter tot catus postquam fortuna procorum
Absoluit ceptum SKALAE feliciter, atq;
Ipsemet est plenum sortitus culmen honorū.
Mox dignas sorti fortune dicere laudes
Capit, dein studio proprijs intendere rebus,
Ad certum quo rem possit deducere finem.

O preclara dies multosq; canenda per annos,
Qua petit hīc SKALAE thalamum pia Sponsa pudicum,
Qui sponsus noster, rutili sub fidere cœli,
URBIS COLLINAE sublimia mania scandit.
Ingentes hominum catus mixtaq; caterue
Plaudentes, scandunt superati culmina montis,
Cum senibus Iuvenes, matrone cumq; puellis.
Hinc plebs spectandi studio sese undiq; rectis
Effundit ; cupiens pia carmina fundere tadis.
Et noua solenni testari gaudia plausu ;
Sospes sponse subi COLLINVM, iam nouus hospes,
Gratus eris SPONSÆ ; tibi fausto sydere sternit
Hac thalamum, dulcesq; thoros ; latoq; Hymenaeos.
Te cupiens SPONSVM succenso corde videre,
Atq; suam dextram stipulata iungere dextra.
Ponite corde metus latum Porana canentes ;
Latus, Hymen, latum carmen, leta omnia poscitis
ANNA PACHAEA feret pro saluo dona marito.
Hunc ipsi seruet sanum per secula multa
Is, qui fideream cœlorum dirigit arcem,
Secum ut longauos feliciter exigit annos,
Et faciat tandem se pulchra prole parentem.

CALLIOPE.

Ordinis ipse boni, sapiens, iustissimus autor,
Aeterno leges protulit ore DEVS.
Ne genus humanum, ceū bruta animantia quaeuū,
Esset in impuris sedibus atq; thoris.
Coniugij stabilis primū firmissima sanxit
Federa, quae sanctē praecipit ipse coli,
Et duo constanti vult ordine corpora iungi,
Ex quo proueniat certus & vnus amor.
Nam DEVS aeternus verē castissima mens est,
Praecipit & castus dicere saepe preces.
Coniugium ipse pijs seruat, lectumq; iugalem:
Egregio castas ornat honore domos.
Exemplum clari capias in signe IOSEPHI,
Aegypti Princeps & Pater ille fuit.
Aspice THOBIAM iuuenem castumq; piūq;
Is thalami felix munera digna tulit.
Quilibet ergo piē sic iura iugalia seruans,
A CHRISTO capiet pramia magna DEO.

CLIO

ANNVLVM SPONSAE OFFERT.

ANNA, si leue dat tibi IOHANNES
Munus, sat pietate sed refertum:
Vultu id suscipe (ceū decet) sereno,
Et verbis quoq; comproba benignis.
Est spectanda tibi magis mariti

Mens

Mens, sincera fides, amorq; verus.
ANNVLVM hunc equidem pio fauore
Ductus, dat tibi, sat volens placere.
Latentur pia corda, gratiasq;
Autori Domino, pijs rependant
Semper carminibus, preces pudicas
Fundentes, miseris opem rogatus
Vt præstet, faciatq; eos superni
Ambos participes deinde regni.

THALIA.

IANE, Musarum studijs amice
Cultor, ac nostri generis patrone,
Tempus en dextris auib; recurrit,
Luceq; læta,
Quo maritalem celebras thorum vnâ
Cum pia, casta vidua, & venusta
Coniuge, vt castum sub eas iugati
Foedus amoris.
Ambo felices nimium, quod ambos
Vos amor iungit pius, ac honestis
Annuens cæptis DEVS, his benignas
Porrigit aures.
Ergo nunc omnes celebremus ipsum,
Qui fuit vitæ reparator almæ,
Laudibusq; illum super alta cœli
Astra feramus.

AV EVTER.

EVTERPE.

Dicite Pegasides Hymenæia carmina Mase;
Ac celebrate DEVM.

Soluite supremo late pia vota parenti,
Carmine gratifico.

Fœdere perpetuo quodd iungit pectora bina
Mortis adusq; diem.

Coniugium DEVS instituens, DEVS ipsemet auctor,
Approbat, augeat, amat.

Ne quicquam maius possit virtutibus almis
Esse sub axe poli.

Idcirco, nullus sibi non maioribus optat
Dotibus hisce frui.

Nec thalamo tali quicquam scit pulchrius esse
Quod sit in orbe vago.

O Hymenæe veni, decus immortale marito
Adde & opem thalamo.

Letus cum socijs nunc dulcia carmina pango
O Hymenæe Hymen.

Tu quoq; sis facilis thalamo Saturnia Iuno
Tempus in omne, precor:

Sis facilis, Letisq; auge successibus illum
Mortis adusq; diem.

Et talem Sponsam, Sponso gratare IOHANNI,
Laudis gregis Aonij est.

Addeceat Aonides meritis celebrare IOHANNEM
Laudibus, atq; sonis.

ERA-

ERATO.

Fidelis est vester DEVS,
Qui vos sinet tangi minùs
Terrorè nullo, seu metu
Qui frangerent vestram fidem.
Sed verteret à vobis malum,
Quo vos Sathan vult perdere;
Mundus, caro tum seducere,
Hæc omnia auferet DEVS.

POLVHYMNIA

Offert Sponsò Lauream cum Citha-
ra, Lilijs, Violis, Hyacyntho.

F asta dies iterum	Huic DEVS addas opem,
Lumina clara refert,	Dotibus eximjs
Dulcia Coniugij	Ceu thalami sociam
Fœdera Sponsus init.	Iungit amore pari.
Plaudite cum pueris,	Diuitis haud tibi fert
Cum senibus, iuuenes,	Magna talenta Myda,
Et date læticia	Neuè etiam, rutilans
Signa futura noua.	Quas habet Hermus, opes.
Fœdera nam thalami	Vilia sunt, fateor,
Prospera SKALA subit:	Qua modò Sponse damus:
Scilicet vt repleat	Sunt tamen hæc eadem
Ipse domum patriam,	Digna fauore tuo,
Prole pia, & per eam	Laurea fecta quidem
Clarior esse queat.	Hæc tibi perferimus

Serta

serta tuo capiri
Quæ dedit alma Venus:
Frigora quod nequeant
Sæua nocere sibi,
Fulmine nec valeant
Tangere æthereo.

Plectra canora lyra,
Cum Citharæq; Chelym,
Sponse diserte, tibi
Mittit Apollo pater,
Testificans animi
Debita signa sui,
Quæ tenere animo
Voluere sapere tuo:
Insuper offerimus
Lilia pulchra tibi,
Purpureas violas,
Florem, Hyacinthe, tuum.
Quam bene conueniunt
Munera tanta tibi?
Biblica scripta docent

Quæ ratione queas
Viuerè cum propria
Coniuge, quæ valida
Pectus amore tuum
Possidet, omne probans,
Quod tibi cunq; placet:
Scripta sacrat a monent,
Quæ faciendæ viro,
Quæ ferendæ forent
Murus æthereus est
Mens bona, firma fides,
Versus & in nihilum
Tristis amaror abit.
Hæc ubi conspicias,
Tecum habitabis vti,
Sic reputabis ita:
Perbreuis est hominibus
Gloria, vita, status.
Credo, precorq; DEVM,
Nostrum vti coniugium
Prole pia cumulet.

MELPOMENE.

Donent nunc alij tibi IOHANNES
Indorum preciosa dona Gazæ
Donamus tibi poma nos amara,
Quæ Medum regione terra gignit,
Quamuis succus amarus insit illis,

Ægris

AEgris ille tamen salutifer fit.
Si te, SPONSE, iugum premet iugalis
Lecti, & multus amaror, aut mali quid
Posthac eueniet, DEO volente,
Id perser patienter omne, sperans
Quòd post nubila, lucidus redibit
Phœbus, lucidulum iubar reducens:
Coelos post obitum, dabitq; CHRISTVS.

TERPSICHORE.

SPONSA iam dilecta tibi salutem
SHanc fero, tum MALA COTONEA addo,
Quæ Cydon profert riguis ab hortis
Tempore verno.

Nam Solon valde Sapiens Athenis
Mandere hæc nuptas voluit nouellas
Poma, quæ suauem tribuunt odorem
Omnibus æquè:

Hinc nouæ SPONSÆ penetrant odores
Labra: dum mōstrat animum iocundū,
Semper, & facundia grata blando
Manat ab ore.

Alterum fructum tibi dant COTONA
Mala. quòd magni facias maritum,
Vnicè ac illi studeas placere

Tempore cuncto.

Iurgia, Iras, Inuidiam, furorem
Pellat à vestro DEVS ipse lecto:
Cuncta fortunet DEVS ipse vestri.
Coepta laboris.

VRANIE.

GRatulando iubilemus,
Iubilando proferamus
Vota nunc connubiorum.
Sponsus en noster Vodnianus
Copulatur ANNÆ Iā NVS
Nuptiasq; concelebrat.
Omnis his crux auferatur;
Cura mentis deleatur
Gaudio solationum.
Prosper ille ter quaterq;
Cui datur frui quiete
Cum thori consorte dulci.

Eorundem coniugum precis,

ODE Thomæ Mitis Lymusæi.

TE patrem ingenitum, DEVS,
Per sacrata tui nomina filij,
Per Spiraminis inclini
Amborum, petimus nunc animis pares,
Votisq; vnanimes pijs,
Desponsare velis nos tibi per Fidem,
Vnire ac Nurui tuæ
Vera in Iudicij Iusticia tui:
Verè vt te Dominum & DEVM
Noscamus famulis propitiabilem,
Qui vitam magè, quàm necem,
Sontis, quò tibi sit redditus, expetis,

Pro-

Proles vngenita ô Dêi,
Corpus iunge tuo hoc corpori, & insere
Firmo glutine nexuum;
Mens vtrâq; tibi forte vt adhæreat,
Vitâq; & Sapientiæ
Succum ex ore tuo plenius hauriens,
Sacro inserta sit agmini
Contra vim Satanæ, perfidiam, dolum,
Mundi tum furias feri,
Carnisq; illecebras exitiabiles.
Massæ nos etiam tuæ
Insertos, refoue, gesta, ale, robora,
Et lytro meriti tui,
A cunctis scelerum fordibus ablue,
Exornaq; tuis bonis,
Et donis patrio munere præstitis,
Nos purga lateris tui,
Permistu laticis, sanguine profluo,
Irroraq; oleo caput
Vestitis lauacri sindone candida.
Flatus sancte, & Ias bonè,
Quo plantatur amor, corq; fidelium.
Id tu legitimo in thoro
His, nobisq;, tuis imbue dotibus.
Asmodæus eat procul
Hinc, nos inter vti iurgia non serat.
Dones, suspicionibus
Securis, itidem dissidijs sine
Hic viuamus, at hinc quoq;
Scandamus superas coelituum domos.

